

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5351/08
29.04.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Љиљаном Јевтић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Републике Србије, коју заступа Републички Јавни правобранилац, против туженог Министарства финансија Републике Србије - Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења 07 бр. 463-02-00017/08 од 26.06.2008. године, заинтересовано лице је АА, у правној ствари коришћења грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 29.04.2009. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Сектора за имовинско-правне послове 07 бр. 463-02-00017/08 од 26.06.2008. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за имовинско правне и стамбене послове, Одсека за имовинско-правне послове општине Обреновац II-04 бр. 462-94/05 од 11.12.2007. године, којим ставом 1. диспозитива, усваја се захтев АА, као правног следбеника ранијег сопственика на основу Уговора о поклону овереног код Општинског суда у Обреновцу Ов. бр. 4675/03, на земљишту означеном као кат. парц. бр. аа, њива, воћњак, кућни плац у површини од 0.14.49 ха, уписана у зк.ул. бр. бб и поседовни лист бр. вв КО __ и успоставља се режим својине на земљишту који је био пре ступања на снагу Одлуке о одређивању тог земљишта за градско грађевинско земљиште, те наведено земљиште прелази у својину правног следбеника ранијег сопственика, ставом 2. диспозитива је одређено да након правоснажности овог решења, којим је усвојен захтев у ставу 1., правног следбеника ранијег сопственика, исто представља извршни наслов за упис одговарајуће промене у јавним књигама о евиденцији непокретности и правима на њима.

Поднетом тужбом тужилац оспорава законитост решења туженог органа истичући да је у образложењу оспореног решења наведено да предметне парцеле нису приведене намени и да са јавним грађевинским земљиштем не чине урбанистичку и функционалну целину, које чињенице су утврђене само на основу обавештења Јавног предузећа за изградњу Обреновца бр. 1588 од 04.04.2006. године. Стога тужилац сматра да су органи управе погрешно и непотпуно утврдили чињенично стање и на тако утврђено чињенично стање су погрешно применили материјално право. Ово стога што нису утврдили на неспоран начин да ли је предметно земљиште приведено намени, а која чињеница је могла бити утврђена само увиђајем на лицу места уз учешће стручних лица и увидом у садржину копије плана за предметне катастарске парцеле. Са наведених разлога, предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења, у смислу одредбе чл. 39. ст. 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СР" бр. 46/96) ошеним навола изнетих у тужби одговора на тужбу и списа предмета ова

(Сл. лист СРЈ бр. 40/99), одном навода извешта у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је одбио жалбу тужиоца, изјављену против првостепеног решења од 11.12.2007. године, јер је у поступку утврдио да је предметна парцела одређена за градско грађевинско земљиште на основу Одлуке о изменама и допунама Одлуке о утврђивању односа на градском грађевинском земљишту и одређивању накнаде за коришћење градског земљишта за територију општине Обреновац ("Сл. лист Града Београда" бр. 17/80), а на основу Одлуке о одређивању јавног грађевинског земљишта на територији градске општине Обреновац ("Сл. лист Града Београда" бр. 4/05) и Одлуке о изменама Одлуке о одређивању јавног грађевинског земљишта на територији градске општине Обреновац ("Сл. лист Града Београда" бр. 26/05 ... 11/06), да предметна парцела није одређена за јавно грађевинско земљиште, а према обавештењу Јавног предузећа за изградњу Обреновца бр. 1588 од 04.04.2006. године, да парцела није приведена намени, а са јавним грађевинским земљиштем не чини урбанистичку и функционалну целину.

Врховни суд Србије налази да у образложењу првостепеног решења, који недостатак није отклоњен образложењем оспореног решења, нису наведене као утврђене одлучне чињенице за закључак управних органа да су у конкретном случају испуњени сви законом прописани услови за успостављање ранијег режима својине, применом одредбе чл. 79. ст. 4. Закона о планирању и изградњи ("Сл. гласник РС" бр. 47/03 ... 34/06), којом одредбом је прописано да за део земљишта које је као градско грађевинско земљиште одређено одлуком скупштине општине, односно града, односно Града Београда, које, до дана ступања на снагу овог Закона, није приведено намени, у целини или већим делом, а не чини урбанистичку и функционалну целину, са јавним грађевинским земљиштем, на захтев ранијег сопственика, односно његовог правног следбеника, успоставља се режим својине, који је био пре ступања на снагу Одлуке о одређивању тог земљишта као градског грађевинског земљишта, под условима и по поступку утврђеним овим Законом. Наиме, у поступку није утврђена одлучна чињеница у овој управној ствари да ли је кат. парц. бр. аа, површине 0,14.49 ха, уписана у зк.ул. бр. бб и поседовном листу вв КО __, приведена намени и то увиђајем на лицу места, уз учешће вештака одговарајуће струке и увидом у копију плана за наведену кат. парцелу, а што не произлази из обавештења Јавног предузећа за изградњу Обреновца бр. 1588 од 04.04.2006. године, на које се позивају и првостепени и тужени орган, а које обавештење се налази у списима предмета. Стога, и како тужени орган оспореним решењем није отклонио ове недостатке решења првостепеног органа, то, по налажењу Врховног суда Србије, разлози дати у образложењу оспореног решења не упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву, због чега је оспорено решење донето уз повреду правила поступка, прописану одредбом чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01).

Налазећи из наведених разлога да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, тужба је уважена и одлучено као у изреци ове пресуде, на основу одредбе чл. 41. ст. 2., а у вези одредбе чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима.

Тужени орган ће у поновном поступку, поступајући по примедбама суда, изнетим у овој пресуди, које су обавезујуће за тужени орган, на основу одредбе чл. 61. Закона о управним споровима, отклонити повреде поступка и донети другу, на закону засновану одлуку.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 29.04.2009. године, У. 5351/08

Записничар, Председник већа - судија

Љиљана Јевтић,с.р. Мирјана Ивић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

СК